

ling – at forældrene betaler, hvad det rent faktisk koster.

I dag er det sådan, at det offentlige betaler mindst 70 pct. af, hvad det reelt koster. Det betyder, at den, der køber varen, ikke ser kvaliteten i forhold til den reelle pris, men ser kvaliteten i forhold til det, man skal betale – altså under 30 pct. af de reelle omkostninger. Hvis man indførte fuld brugerbetaling, ville vi få en reel og lige konkurrence mellem private pasningsordninger, offentlige pasningsordninger og egen børnepasning. Konkurrencen ville betyde, at alle institutioner – både offentlige og private – ville konkurrere indbyrdes om at tilbyde den bedste kvalitet til den laveste pris.

Resultatet ville selvfølgelig også være, at der generelt skulle gives nogle markante skattelettelser. Men da vi har stor forståelse for børnefamilierne, har vi også en idé om, at man kunne indføre et såkaldt familiefradrag, hvor man gav forældrene mulighed for at bruge børnenes uudnyttede bundfradrag. Det er således, at vi alle reelt bliver født med et fradrag – det er bare de færreste, der udnytter det, før de når op i 15-16-års-alderen. Hvis man gav forældrene muligheden for at udnytte dette uudnyttede fradrag for børnene, ville man have råd til at betale, hvad det kostede, samtidig med – som jeg forudså før – at priserne ville falde. Det ville så også betyde, at det kun er dem, der har et reelt behov for pasning, der ville efterspørge pasningen. Væsentligst er det, at forældrene får en reel valgmulighed mellem offentlig pasning, privat pasning og egen børnepasning. Der skal være ligestilling mellem alle forældre.

Fremskridtspartiet ønsker som bekendt, at vi skal bruge pengene på dem, der virkelig har behov for hjælp. De, der kan klare sig selv, må til gengæld også klare sig selv. Hvis regeringen og et flertal her i Folketinget – og det tyder det jo på der er – vil fastholde, at der skal ydes tilskud til børnepasning, er det måske en idé, at man kun gav tilskud og tilbud om børnepasning i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, at børnene bliver passet. Det er jo egentlig helt skørt, at børn af forældre, som er arbejdsløse, fylder op i institutionerne, samtidig med at børn af forældre, der har arbejde, ikke kan blive passet med den risiko, der er, for at disse forældre så mister deres arbejde eller på anden måde må gå i hi i en periode. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Vi har i Fremskridtspartiet udfærdiget følgende forslag om motiveret dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at det stigende skattetryk og den stigende institutionalisering af børnepasning har haft den ulykkelige effekt, at forældre er dem, børnene faktisk ser mindst til, opfordrer Folketinget regeringen til

- at nedsætte indkomsts-katten så meget, at forældrene igen kan leve af én indkomst og dermed selv bestemme, om den ene vil være hjemmegående forælder
- at fremsætte forslag, der sikrer fri konkurrence mellem offentlige børnepasningsordninger, private børnepasningsordninger og egen børnepasning ved at indføre fuld brugerbetaling for børnepasning og
- at indføre et familiefradrag, således at forældrene kan benytte børnenes uudnyttede personfradrag, hvilket sammenholdt med nedsættelse af indkomsts-katten kan muliggøre en afskaffelse af børnefamilieydelsen.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 3).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingerne.

Bruno Jerup (EL):

Det er en relevant forespørgsel, SF har stillet, bl.a. fordi der burde være en naturlig opfølgning på den debat, vi havde den 7. februar 1995, hvor Enhedslisten, SF og regeringen lavede en fælles dagsorden om børne- og familiepolitik. Vi havde forventet, at regeringen tog en sådan dagsorden alvorligt, men kan konstatere, at det var endnu et af regeringens løfter, som ikke kunne holde et halvt år. Jeg tænker bl.a. på mange af de andre løfter, som regeringen i tide og utide giver de unge, de arbejdsløse, pensionisterne, de sindslidende og andre.

I dag skal vi endnu en gang vurdere pasningsgarantien. Vi kan konstatere, at den ikke er opfyldt på nuværende tidspunkt, og at den næppe bliver det inden årets udgang, og det til trods for at kommunerne har udvist en ganske ubehagelig fleksibel holdning med hensyn til at forringe forholdene i daginstitutionerne. Det er et stort problem i den sammenhæng, at kvaliteten af daginstitutionstilbudene, som forældrene skal betale dyrt for, bliver forringet i kommunerne. Situationen i mange kommuner er på